

Phaius wallichii Ldl.

Met ongeveer 30 soorten bestaat het geslacht *Phaius* uit enkele epifytische, maar voornamelijk terrestrische vertegenwoordigers, die in een zeer groot verspreidingsgebied voorkomen.

Vindplaats:

Nepal, Burma, Malaya, Laos, Thailand, Ceylon en India. Wat India betreft speciaal in de heuvels van het Khasiagebied in de uitlopers van de Himalaya's, waar de eerste exemplaren van deze fraaie plant werden gevonden, omstreeks 1836.

Omschrijving:

P. wallichii is nauw verwant aan de iets meer bekende *P. tancarvilleae*, zo zelfs, dat sommige orchideologen de *P. wallichii* als een synoniem van de laatste beschouwen. Het verschil zou volgens hen alleen de kleur van de bloem en de grootte van de plant betreffen. De Internationale Commissie voor Classificatie, Naamgeving en Registratie van Orchideeën (International Registration Authority = IRA), onderscheidt echter 2 aparte soorten. Pseudobulben van deze terrestrische plant zijn eivormig tot ca. 4 cm. doorsnede waarop 3 of 4 zeer grote tot 10 cm. brede en soms 50 a 60 cm. lange bladeren. De plant neemt veel ruimte in en is o. a. hierdoor al ongeschikt als kamerplant. Los hiervan kan men bij kamercultuur nooit dat klimaat scheppen, dat voor een *Phaius* ideaal zou zijn. De bloemstengel, die aan de zijkant van de bulb te voorschijn komt, is vaak 11/2 cm. dik en kan wel een meter lang worden. De 10 a 12 cm. grote okergele bloemen met witte lip komen na elkaar open zodat men geruime tijd van de bloemen kan genieten.

Cultuur:

Phaius is in een warme kas met veel licht en een hoge luchtvochtigheid geen moeilijke plant om te kweken. Bij het oppotten gebruikt men liefst een grote pot en als mengsel: veenmos, beukenblad, verteerd blad en varenwortel van *Dicksonia*; ook wat verteerde koeienmest zal de groei goed bevorderen. In de groeitijd van april tot oktober maakt een *Phaius* een enorm wortelgestel en moet daarvoor in de pot de ruimte hebben om fors te kunnen uitgroeien. Zodra tegen november/december de bloemstengel verschijnt moet men wat matiger gaan gieten en in het begin zorgen dat geen water tussen de bladschee en de stengel blijft zitten om rotting te voorkomen. Na de bloeiperiode, die in de winter of in het voorjaar plaats vindt, begiet men de plant zeer matig, alleen voldoende om de potgrond niet volledig te laten uitdrogen. Dan als de nieuwe scheut verschijnt en de wortel groei flink doorzet kan men wat meer water gaan geven. Laat de plant nooit langer dan 2 jaar in hetzelfde mengsel staan. *Phaius* is een soort met zoveel wortels dat de grond vrij snel uitgeput raakt. Het lukt meestal heel goed om meer planten te krijgen door de afgesneden (uitgebloeide) bloemstengel in een vaas in de kas te zetten en de jonge plantjes die op den duur hieraan ontstaan apart op te potten.